5. НОВЕМБАР 2026. БРОЈ 3

ЖИВИМ ЗА БОРАЦ

Званични програм утакмице

3. КОЛО КОНФЕРЕНЦИЈСКЕ ЛИГЕ

ФК МЈЕЛБИ ФК БОРАЦ

ДРУШТВЕНЕ МРЕЖЕ

Тренуци из свлачионице, путовања
и тренинга стижу директно у твој фид.

НАЈАВА СТРУЧНОГ ШТАБА

Очекује нас нови европски изазов, а све нас радује што смо ушли у серију побједа коју прати и добра игра на терену. Свјесни смо да смо побједом против КуПС-а остали у игри за пласман у нокаут фазу, али и даље се водимо тиме да идемо из утакмице у утакмицу, са жељом и циљем да у свакој наредној будемо што бољи.

Очекује нас још један квалитетан противник који има своје предности и мане, а на нама је да урадимо све што је до нас да утакмицу уведемо у наш ритам и искористимо квалитет који имамо у сопственим редовима.

Екипа је мотивисана, а наш циљ је, као и пред сваку утакмицу, јасан – идемо на побједу. Наравно, на терену морамо да је заслужимо и дамо све од себе како бисмо тај циљ и остварили.

Радује ме што добро тренирамо и што смо у пуном такмичарском ритму током којег смо изнова показали да смо екипа која има побједнички менталитет. На нама је да останемо на том путу и да нашим навијачима приуштимо још један разлог за славље.

Неће бити лако, али као што добро знамо – у животу је важно бити Борац.

Ипак, ми не желимо да гледамо у њихово двориште и желимо да будемо фокусирани само на своју игру те искористимо предности које имамо у односу на њих.

Наша екипа одлично тренира и увјерен сам да ћемо на терену показати сав квалитет који имамо. Мотивисани смо да дођемо до побједе која би нам донијела додатну дозу самопоуздања за наставак такмичења у Конференцијској лиги.

Уздамо се и у велику подршку наших навијача на Градском стадиону. Они су ти који нам увијек дају снагу. Овим путем желим да их позовем да нас својом пјесмом са трибина носе до нове побједе, а ми ћемо се, то могу да обећам, потрудити да дамо све од себе да остваримо тријумф.

ФОТО ГАЛЕРИЈА ПРОТИВ ФК КУПС:

UEF NFERENCE L

EFA CON EAGUE

AT

PUUKKO
29

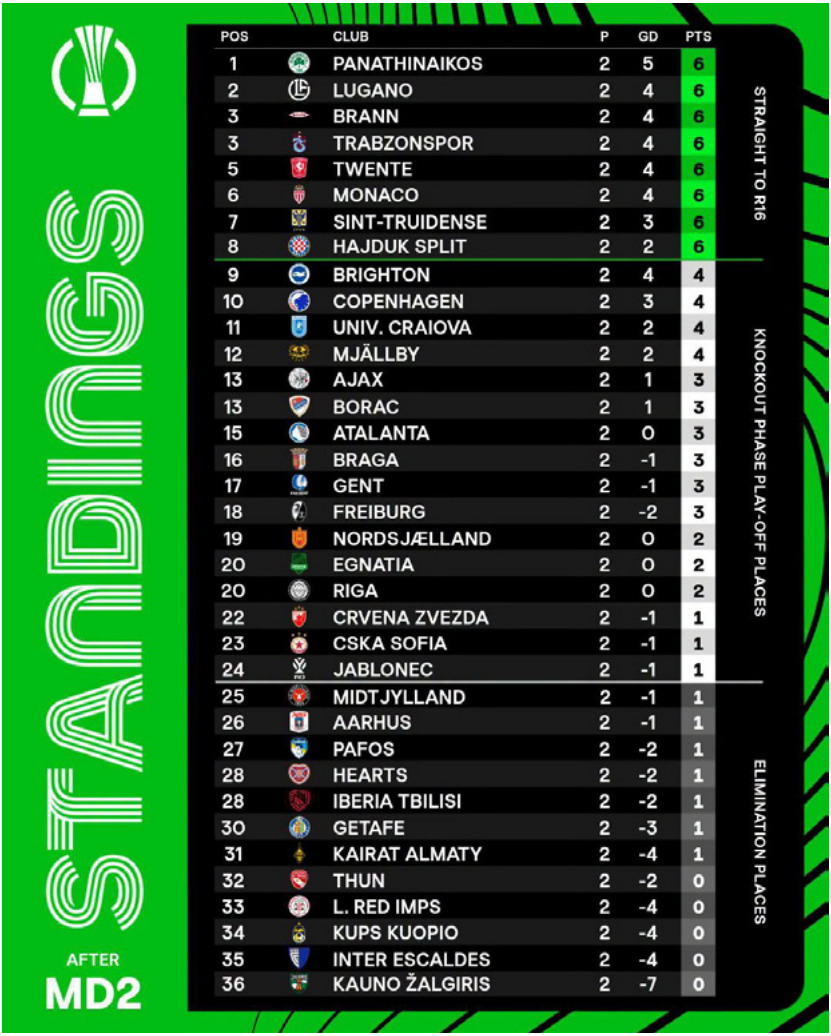

ТАБЕЛА КОНФЕРЕНЦИЈСКЕ ЛИГЕ

НАКОН ДРУГОГ КОЛА

POS	CLUB	P	GD	PTS	
1	PANATHINAIKOS	2	5	6	STRAIGHT TO R16
2	LUGANO	2	4	6	
3	BRANN	2	4	6	
3	TRABZONSPOR	2	4	6	
5	TWENTE	2	4	6	
6	MONACO	2	4	6	
7	SINT-TRUIDENSE	2	3	6	
8	HAJDUK SPLIT	2	2	6	
9	BRIGHTON	2	4	4	KNOCKOUT PHASE PLAY-OFF PLACES
10	COPENHAGEN	2	3	4	
11	UNIV. CRAIOVA	2	2	4	
12	MJÄLLBY	2	2	4	
13	AJAX	2	1	3	
13	BORAC	2	1	3	
15	ATALANTA	2	0	3	
16	BRAGA	2	-1	3	
17	GENT	2	-1	3	
18	FREIBURG	2	-2	3	
19	NORDSJÆLLAND	2	0	2	
20	EGNATIA	2	0	2	
20	RIGA	2	0	2	
22	CRVENA ZVEZDA	2	-1	1	
23	CSKA SOFIA	2	-1	1	
24	JABLONEC	2	-1	1	
25	MIDTJYLLAND	2	-1	1	ELIMINATION PLACES
26	AARHUS	2	-1	1	
27	PAFOS	2	-2	1	
28	HEARTS	2	-2	1	
28	IBERIA TBILISI	2	-2	1	
30	GETAFE	2	-3	1	
31	KAIRAT ALMATY	2	-4	1	
32	THUN	2	-2	0	
33	L. RED IMPS	2	-4	0	
34	KUPS KUOPIO	2	-4	0	
35	INTER ESCALDES	2	-4	0	
36	KAUNO ŽALGIRIS	2	-7	0	

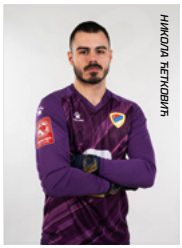
ФК БОРАЦ

ТИМ ЗА КОНФЕРЕНЦИЈСКУ ЛИГУ 2026/27

ГОЛМАНИ

МЛАДЕН ЈУРКАС

ДАЛИБОР ШИШКОВСКИ

НИКОЛА ЋЕТКОВИЋ

ОДБРАНА

ЈУНИОР КАРОЛИНА

СИНИША САНИЧАНИН

СЕБАСТИЈАН ХЕРЕРА

НЕМАЊА ЈАКШИЋ

АБЕЛ ПАСКУАЛ

БАРТ МАЈЕРС

БРАНИМИР ЦИПЕТИЋ

ВИКТОР РОГАН

ЕРИК РИЂАН

ВЕЗНИ РЕД

СУЉАН ГРАЈОВАЦ

СТЕФАН САВИЋ

АМЕР КИЈОШ

ПАВЛЕ ЂАЛИЋ

МИЛОШ ЗОЈИЋ

САНДИ ОГЊЕНЕЦ

СТОЈАН ВРАЊЕШ

АНТЕ РОГУЉИЋ

АНДЕРСОН ЕСИТИ

ИВАН КУКАВИЦА

НАПАД

ЛУКА ЗУРИЧИЋ

МАТЕЈ ДЕКЕТ

ДАВИД ВУКОВИЋ

ДАНИ РОМЕРА

АМАР МИЛАК

СТРУЧНИ ШТАБ

У ФОКУСУ: МАТЕЈ ДЕКЕТ

Дјечак је који на јави живи своје фудбалске снове, а великом сценом корача пун сампоуздања и вјере да немогуће не постоји ако си предан марљивом и напорном раду. Матеј Декет „залудио“ је све који су га бар једном видјели на терену, а у Борчевом дресу из дана у дан показује сву раскош свог талента.

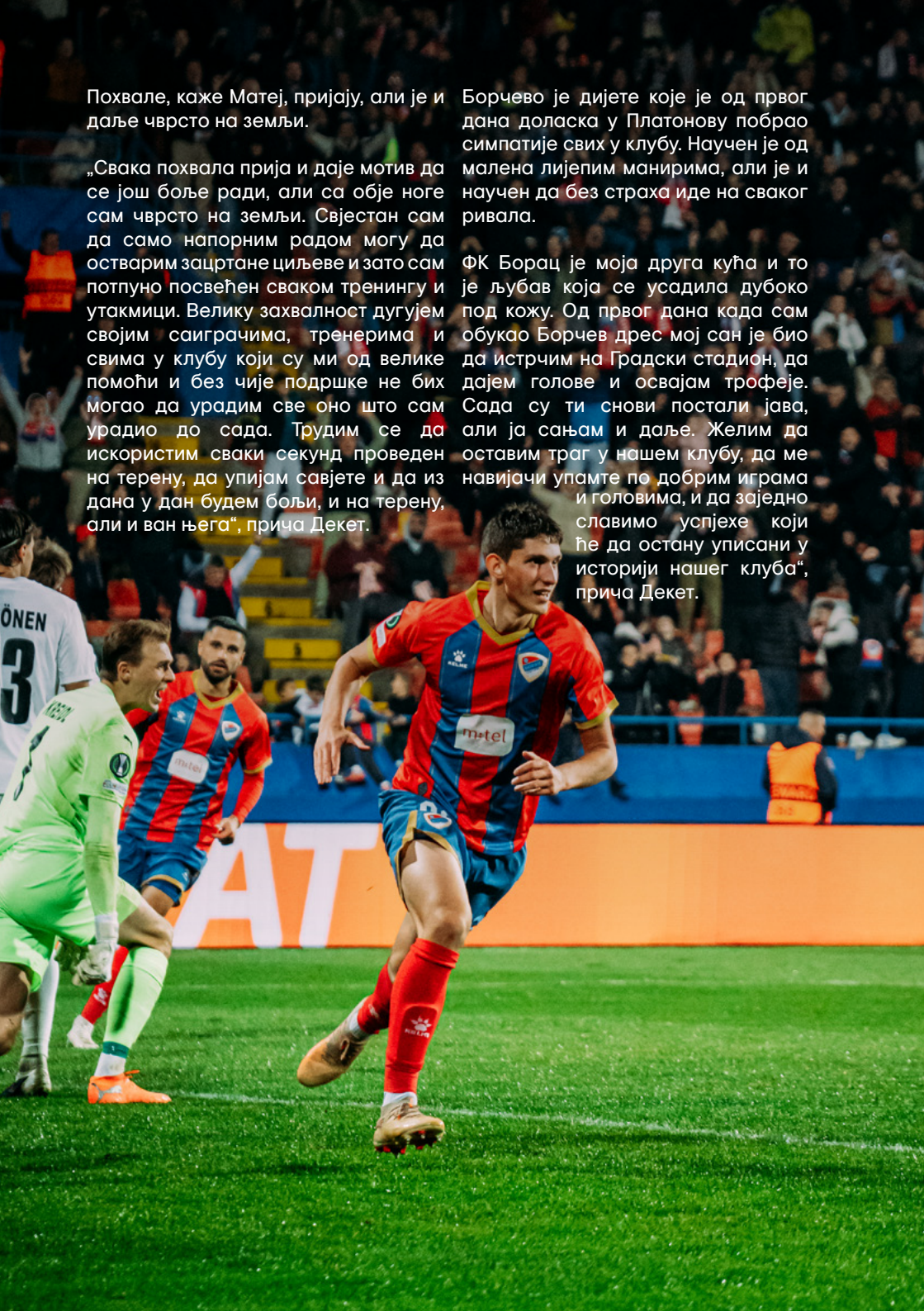

Похвале, каже Матеј, пријају, али је и даље чврсто на земљи.

„Свака похвала прија и даје мотив да се још боље ради, али са обје ноге сам чврсто на земљи. Свјестан сам да само напорним радом могу да остварим зацртане циљеве и зато сам потпуно посвећен сваком тренингу и утакмици. Велику захвалност дугујем својим саиграчима, тренерима и свима у клубу који су ми од велике помоћи и без чије подршке не бих могао да урадим све оно што сам урадио до сада. Трудим се да искористим сваки секунд проведен на терену, да упијам савјете и да из дана у дан будем бољи, и на терену, али и ван њега“, прича Декет.

Борчево је дијете које је од првог дана доласка у Платонову побрао симпатије свих у клубу. Научен је од малена лијепим манирима, али је и научен да без страха иде на сваког ривала.

ФК Борац је моја друга кућа и то је љубав која се усадила дубоко под кожу. Од првог дана када сам обукао Борчев дрес мој сан је био да истрчим на Градски стадион, да дајем голове и освајам трофеје. Сада су ти снови постали јава, али ја сањам и даље. Желим да оставим траг у нашем клубу, да ме навијачи упамте по добрим играма и головима, и да заједно славимо успјехе који ће да остану уписани у историји нашег клуба“, прича Декет.

На сваком кораку истиче захвалност својим саиграчима, тренерима, запосленима у клубу и родитељима.

„Моја породица је моја највећа подршка и они ми дају највећу снагу. За мене не постоји већа срећа од оне када истрчим на терен и видим их на трибинама како ме бодре. Тада сам увјерен да је читав свијет мој. Наравно, без саиграча, што у млађим категоријама, ништа не би било могуће. Не могу да опишем колико сам им захвалан што су ме, иако сам од неких пуно млађи, прихватили као свог брата. Буквално сам им млађи брат. Ту су да ми укажу на све мане, некад и да подвикну ако треба, али и да стану у моју заштиту. За младог играча је то од непроцјењивог значаја и на мени је да им се одужим на терену својим играма“, каже Декет.

Наше „црвено-плаве“ европски пут води у Хелсингборг на мегдан Мјалбију, а Декет је увјерен да можемо да остваримо резултат који би нам додатно отворио врата нокаут фазе Конференцијске лиге.

„Након пораза у Атини, у којем смо и поред коначног исхода показали квалитет, вратили смо се сјајном партијом против КуПС-а. Била је то феноменална утакмица читаве екипе и сада с правом идемо у Шведску увјерени да можемо да се вратимо и са сва три бода. Наравно, неће бити лако јер у Европи нема лаких утакмица нити лаких противника, али сам увјерен да ако ми будемо прави – а нема разлога да не будемо, имамо чему да се надамо. Од прве минуте морамо да играмо нашу игру, а резултат ће доћи. Знам да ћемо и у Шведској имати подршку наших навијача и даћемо све од себе да их обрадујемо“, каже Декет.

НЕШТО САСВИМ ЛИЧНО

15 ПИТАЊА ЗА СТЕФАНА САВИЋА

1

Омиљени фудбалер у дјетињству?

Зинедин Зидан

2

Најдражи гол у каријери?

Гол против КИ Клаксвика

3

Омиљени лик из цртаног филма?

Сунђер Боб

4

Шта те избаци из такта?

Када сам гладан

5

Професија којој се дивиш?

Криминалистичка полиција

6

Омиљени предмет у основној школи?

Математика

7

Који саиграч највише „виси на телефону“?

Немања Јакшић

8

Који спорт пратиш сем фудбала?

Тенис и кошарку

9

У којем филму / серији би волио да глумиш?

Кућа од папира

10

Шта највише волиш да једеш?

Пилећа крилца

11

Лео Меси или Кристијано Роналдо?

Лео Меси

12

Коју историјску личност би волио да познајеш?

Николу Теслу

13

Која пјесма те „гађа у срце“?

Математика

14

Пјесма која те „гађа у срце“?

Немам омиљену пјесму, али обожавам српску народну музику

15

Шта је за тебе срећа?

Када имаш здраву породицу и знаш да су добро људи које волиш

ПИСМО НЕБЕСКОЈ ТРИБИНИ: ЖИЖА, ЖИВИШ!

У нека доба дана стигла је још једна директива из УЕФА-е. Требало је да се испуни формулар о познавању страних језика. Знао сам да добро говориш енглески, али сам хтио да провјерим да ли, приде, има још неки којим бараташ.

“Лаушки“, одговорио си ми као из топа “тај кад знаш-онда знаш све свјетске језике“.

Насмијао сам се од срца. Имао си тај виц у карактеру. Знао си, очас посла, да направиш шалу, а није ти било тешко да лоше дане окренеш на зајебанцију.

“Али, ја вама мигам цијело вријеме, а ви нисте сконтали. Ајде, до мене је.“ да сад не дужим ко је био “жртва“. Праснули смо у смијех иако смо се двадесетак секунди прије, скоро, па посвађали сви између себе због твоје уједуруме коју си режирао у трен ока.

Гледао си нас и чудио се и даље како нисмо сконтали да нам „мигаш“.

“А, будала, е.“, заиграо ти је брк пун задовољства што си нас опет све зајебао.

Ријетки су, те године, вјеровали да може да се направи оно што се направило. Знам тројицу који су били убијеђени да се може направити чудо, али сви добро знамо да нам се нису давале неке велике шансе.

Да се не лажемо, ни „објективна бањалучка публика“ није баш била пуна вјере када си се латио посла. Напротив.

А, онда...

“Кад смо кренули-једноставно нисмо могли да станемо.“ тако ћеш да причаш мјесецима касније пред камерама у Трофејној сали када смо снимали „1740 минута“.

Вјера, рад и посвећеност за снове који су постали јава. У томе је твоја највећа побједа. Аманет је то који си оставио свима нама.

Нисам фудбалски зналац, па да причам о тактици, ротацијама, нападу из транзиције, одбрани након прекида. Има паметнијих и позванијих од мене који тим послом треба да се баве и који би требало да причају о твом тренерском печату и начину на који си играо.

Ја ћу, како ме мисли носе, да пишем о твојим дјелима којима сам био свједок.

Дјелима која ћу да памтим, дјелима због који сам се, тог проклетог 3.новембра 2025. године, осјећао као да сам изгубио рода рођеног.

“Знао је са људима. Имао је тај дар од Бога.“ рећи ће твој Дарко у Банском двору. Био си једноставан човјек који би лако другима ушао под кожу.

С јутром у Никозији испијали смо кафу. Паковао сам неке ствари у ранац и чекао такси да ме одвезе до центра града.

“Ајде, учини ми услугу. Мало град да ми фоткаш. Не стижем ништа да видим, а жена и моји ме стално питају гдје смо били и шта смо видјели. А, ја само на хотел и стадион стигнем. Срамота.“ зла коб „благо вама ви само путујете“ посла није ни њега заобишла.

Одужиће ми се тако што ће на конференцији да прича енглески, да не морам ја својим „нововарошким“ да забављам присутне новинаре. Била је то понуда која се не одбија, а не би се одбило ни да се није понудио, да не буде забуне.

На моје да ли му треба још нешто узвратио је моментално:

“И, види мало ове фотографије моје...ако може нека са косом да буде, а не ова ћела да је у првом плану стално.“ , рече ми озбиљним тоном.

Фото монтажу, са фризуром, на којој си исти Бане из Саншајна, још увијек чувам у телефону.

Можда је објавимо.

Да се, тамо горе, поново закокенишкао први пут када си је видио и да је покажеш Нени Гавриловићу и тој армији с којом си сада за столом док гледате како си срушио АПОЕЛ-а.

Живио си за фудбал. Живио си за ситне детаље који доносе превагу.

“Али, немој случајно да играчи сазнају. То ћу да им пустим на састанку.“ пет дана уочи утакмице са Рапидом у Бањалуци тражио си да направимо видео са порукама које ће најближи да упуте играчима.

Сви смо се дали на посао и дан пред утакмицу успјели смо завршимо видео.

“Не мора нико да зна. Ово је само за нас“, шапнуо си ми на ручку, а онда си продужио на састанак.

Емоције су радиле 200 на сат.

Питај некад оне који су били тада у сали на састанку.Након деведесет минута на Градском остали смо у игри, а тамо у Бечу мало је недостајало да им...добро је то било!

Памтићу и Љубљану.

“Е, што се мене тиче, ја сам већ побиједио ако сам тебе дочекао да видим на конференцији за новинаре након 15 година. То је доказ колики је ово успјех.“ нашалио си се на рачун колеге који те пратио још за твојих играчких дана.

Потцијенили су нас у Љубљани. Мислили су да ће лако. Били су снисходљиви. Свашта су писали и причали.

“Ма, добићемо. Видјећеш.“, Јандра и ти нисте имали дилему нити једног часа.

Јебеш га, до тада сте ме већ увјерили да сте „ненормални“ и да не говорите то тек тако, али опет...имаш онај неки црв сумње да све може наопако окренути. Фудбал је то, јебига.

“Шта сам ти рекао јуче?“, упитао си ме док смо се пењали на конференцију за новинаре.

На повратку у свлачионицу срели смо и оног што нам је оцрнио Бањалуку. Нисам издржао. Прекршио сам нормативе професије којом се бавим, али некад...правила не важе.

“Срам и стид да те буду, бруко једна новинарска. Срамота си наше професије.“ свашта сам му сасуо у лице. Ћутке је гледао.

Био си пола корака иза мене, али си застао док сам “држао слово“.

“Ма, срам да те буде. Тако да се понашаш. Срамота.“ Наставио си одмах након мене да “бљујеш ватру“.

Заћутали смо на трен у лифту.

“А, зашто ми нападосмо овог доброг човјека?“ упитао си ме са чуђењем.

Кроз смијех, и сам изненађен твојом реакцијом, показао сам ти шта је писао који дан раније.

“Враћај се горе да му још нешто кажем, срам га било.“ , сада си се и сам „упалио“ више него ја.

Није било потребе.

Било је вријеме да славимо највећи успјех у нашој историји.

Касније ћу то да препричам и да се похвалим како си одмах стао уз мене, а ти нећеш пропустити прилику да шеретски добациш.

“Изружио је човјека ни кривог ни дужног. Још и мене убаци у фрку“, зајебавао си се на мој рачун.

Проклет био тај 3.новембар.

Ниси требао тек тако да одеш.

Рогатица је мало мјесто. Усудићу се рећи, без лоше намјере, некад као и да је заборављено од свих. Кажу, да постоје записи још из 1425. године у којима се Рогатица, под тим именом, спомиње. Седамдесет је то година прије него што ће се Бањалука споменути.

Романијски је то крај. "На Романији камен прича, а човјек држи ријеч.", тако кажу за људе тог краја.

Уче их од малих ногу да причају дјелима. Без "шупље".

Тамо "шупља" не пролази. Из Рогатице је кренуо на свој пут.

"Младен је доказао да се поштеним и преданим радом може направити нешто у животу. Отишао је са 18 година и са једним кофером у руци из Рогатице. Нисмо били доброг имовинског стања. Били смо просјечна породица. Отишао је у Бијељину, Угљевик, а онда у Мостар. Где год је био, оставио је неизбрисив траг. На крају је дошао у своју Бањалуку. Кажем своју јер је то увијек истицао-да му је Бањалука друга кућа." слушао сам како Дарко, док му се срце кида на комаде од туге и поноса, прича о свом брату.

Дуг пут је превалио Младен Жижовић од Рогатице до Бечa. Поплочан је то пут образом и датом ријечи. Калио се он и пропатио, али никада није одустао.

"Мора нам се вратити. Вечерас мора да нам се врати за све." испричаће Синиша Мркобрада уочи оног епског двобоја са Клаксвиком како је Жиле вјеровао да је куцнуо час да се испише историја и да сва она мука коначно дође на своје.

Од Рогатице до Бечa.

За вјечну славу!

Хвала ти, пријатељу, за дане који ће да се памте у овом граду све док Врбас Бањалуком тече.

Хвала ти за оне ситне лекције које су нас училе животу.

Памтићемо и причаћемо о теби , сваки пут, када се окупимо у кафани „Додај, не дриблај" на адреси Младена Жижовића број 8.

(колумна аутора Андреја Кнежевића објављена на порталу www.atvbl.rs)

ДОМАЋИ ДРЕС

Доступан у клупској продавници.

УПОЗНАЈ РИВАЛА:
ФК МЈЕЛБИ

ОД ТРЕЋЕЛИГАША ДО ТИТУЛЕ, А СВЕ ЈЕ КРЕНУЛО ОД СРПСКОГ ТРЕНЕРА

Након што је у прошлом колу Конференцијске лиге поразио финског шампиона КуПС на Градском стадиону (2:0), пред Борцем је нови дуел са једним представником скандинавске школе фудбала.

Петог новембарског дана, изабраници Винка Мариновића ће одмјерити снаге са Мјелбијем, најбољим шведским тимом у прошлој сезони, који је у 2025. години сензационално освојио титулу.

Мјелби, основан 1939. године, долази из градића Хелевик који броји само 1.500 становника. Налази се у округу Блекинге, а домаће утакмице у првенству игра на стадиону “Страндвален”.

Међутим, овај објекат не испуњава захтјеве које прописује европска кућа фудбала, па ће Мјелби црвено-плаве угостити у 150 километара удаљеном Хелсингборгу, на стадиону “Олимпија”, који датира још из 1898. године.

По томе је један од најстаријих у историји шведског фудбала, а на овом стадиону, који је кроз историју претрпио бројне санације и реконструкције, одигране су двије утакмице Мундијала 1958. године, као и седам мечева првенства свијета за фудбалерке 1995. године.

Стадион, иначе, нема директну везу са одржавањем Олимпијских игара, али се претпоставља да је понио име “Олимпија” у част првих модерних Игара, одржаних 1896. године.

Мјелби је, иначе, у 2025. години шокирао шведску јавност супериорно освојивши титулу. Уписао је само један пораз у сезони, уз 23 побједе и 6 ремија, па је такмичење завршио са чак 13 бодова више од другопласираног Хамарбија. Ипак, у овој такмичарској години шведској сензацији "не цвјетају руже" – налази се у доњем дијелу табеле, далеко од мјеста која воде на европску сцену.

Не тако давно овај клуб је играо у трећелигашком друштву у Шведској. У тој дивизији је 2018. године освојио прво мјесто под тренерском командом српског стратега и некадашњег шефа стручног штаба Црвене звезде Милоша Милојевића. У друголигашком рангу је играо само једну сезону – био је првопласирани послије 30 рунди и стекао право наступа у елити, у којој се и дан-данас такмичи.

Милојевић је потом напустио клуб, који је наставио да се развија до данашњих успјеха и титуле. Мјелби, наравно, у овој такмичарској години дебитује у европским такмичењима, а да се не ради о нимало лаком ривалу, довољно говори чињеница да је у прва два кола освојио четири бода. На домаћем терену је савладан Интер Ескалдес (2:0), док су бодови подијељени са Иберијом 1999 у Грузији (1:1).

Иначе, европска авантура почела је од другог кола квалификација за Лигу шампиона у којима је Мјелби поразио Линколн Ред Импс, представника Гибралтара. Непремостива препрека је потом био Слован из Братиславе у трећој рунди, па се Мјелби преселио у плеј-оф за мјесто у Лиги Европе, у којем је био немоћан против Ред Бул Салцбурга.

Екипом је већим дијелом текуће сезоне као тренер командовао Норвежанин Карл Маријус Аксум.

Ипак, због лоших резултата управа клуба му се почетком септембра захвалила на сарадњи, а кормило је преузео Андреас Бренстрем, који се тако вратио на клупу, пошто је шеф струке био током цијеле 2022. године.

ФК МЈЕЛБИ

ТИМ 2026/27

ГОЛМАНИ

Себастијан Хансен (2006.)
Робин Валиндер (1999.)
Мелкер Алстранд (2009.)
Александер Лундин (1992.)

ОДБРАНА

Лудвиг Сванберг (2002.)
Мартин Агнарсон (2003.)
Аксел Норен (1999.)
Абдулах Икбал (2002.)
Том Петерсон (1990.)
Ијан Хофман (2001.)
Лудвиг Тидстранд (2005.)
Тони Миетинен (2002.)

ВЕЗНИ РЕД

Мадс Енгор (2004.)
Виктор Густафсон (1995.)
Тео Хелге (2004.)
Јепе Кјер (2004.)
Вилијам Гранат (1998.)
Вилум Далсгард (2006.)
Јеспер Густавсон (1994.)
Аки Самуелсен (2004.)
Макс Нилсен (2004.)
Оле Линдберг (2007.)
Ромео Леандерсон (2008.)
Едон Оремалм Мурсели (2008.)
Исак Андерсен (2007.)
Шарл Русен (2008.)

НАПАД

Али Јусеф (2000.)
Јакоб Бергстрем (1995.)
Пол Коли (2008.)
Оле Нилсон Лев (2008.)

ТРЕНЕР: Андреас Бренстрем (1976.)

НА БОРЧЕВОЈ МАПИ: ХЕЛСИНГБОРГ

Хелсингборг је град на југу Шведске, у покрајини Сконе, на обали тјеснаца Ересунд.

На другој страни, свега неколико километара даље, налази се данска обала и град Хелсингер.

Трајекти између двије обале плове сваких неколико минута, а прелазак траје око 20 минута. Зато се Хелсингборг с правом назива „капијом Шведске“ према остатку Европе.

Град има око 150.000 становника и спој је старе и модерне Скандинавије.

Његов симбол је Карнан, средњовјековна кула из 14. вијека која доминира центром града. Од ње се широко степениште Терасен спушта ка луци и шеталишту уз море. Недалеко од центра је Софијеро, бивши краљевски љетњиковац с парком.

Прва шведска кулинарска ствар коју треба пробати су „köttbullar“, шведске ћуфте, које се служе с пиреом, умаком од бруснице и киселим краставцима.

Ту су и харинга (sill), димљени лосос и разне врсте хбјеба.

Дан у Шведској није потпун без „fika“ паузе уз кафу и слаткиш, најчешће уз ролницу са циметом (kanelbulle). Сконе је познат по торти „spettekaka“ и по минералној води Рамлеса, која потиче управо из Хелсингборга.

Корисни савјети:

• Валута: Валута је шведска круна (SEK). Курс се мијења, па га провјерите прије пута или у мјењачници.

• Безготовинско плаћање: Шведска је готово без готовине. Картице и плаћање телефоном примају се свуда, чак и за мале износе, а нека мјеста уопште не примају готов новац.

• Вријеме: Почетком новембра температуре су око 5–8°C уз кишу и вјетар. Понесите топлу јакну и кишобран.

• Алкохол: Јача пића и вино продаје само државна продавница „Systembolaget“, и то особама старијим од 20 година. У продавницама се може купити само пиво са нижим процентом алкохола. У баровима је граница 18 година.

• Превоз: Градски аутобуси и возови добро су организовани. Централна станица налази се уз луку, у близини центра.

ВИЈЕСТИ ИЗ БОРЧЕВЕ ПОРОДИЦЕ:

Куп БиХ: „Црвено-плави“ преко Крајине до осмине финала

Наши „црвено-плави” направили су први корак ка трофеју у Купу БиХ, савладавши екипу Крајине у Цазину са 2:0.

На Градском стадиону у Цазину нашу екипу је као капитен предводио Стојан Врањеш, који је у 51. минуту, уз „помоћ” Амира Хушића, капитена Крајине, начео мрежу домаћина, а коначан резултат поставио је Анте Рогуљић пола сата касније.

ФК Борац се, овим путем, захваљује ФК Крајина на гостопримству током нашег боравка у Цазину и желимо вам пуно среће у наставку сезоне.

Фер-плеј потез године у режији Абела Пасквала

Фудбалска борба на терену „Билиног поља” стала је у 56. минуту када је на трибинама зеничког спортског здања једном старијем навијачу домаћих требала да се укаже медицинска помоћ.

На сцену је тада ступио наш Абел Пасквал, који је не часећи зграбио торбу од једног медицинског радника и хитро се дао у трк ка трибинама како би се потребна помоћ што прије указала.

На срећу, све се завршило без тежих посљедица, а Абел каже да се све десило у дјелићу секунде.

„Искрено, све се десило у тренутку. Нисам превише размишљао и само сам желио да помогнем да медицински радници стигну што прије до навијача на трибини. Чуо сам да је господин којем је указана помоћ добро и неизмјерно сам срећан због тога. То је, заиста, на крају, најважнија ствар од свега. Фудбал треба да буде начин и да покажемо оно најбоље што носимо у себи и да нас учи како да постанемо још бољи људи“, рекао је Пасквал, који је на терену „Билиног поља” дао и пун допринос нашој побједи резултатом 4:2.

„Веома сам задовољан због наше побједе. Још једном смо показали наш борбени дух и увјерен сам да ће нам карактер који посједујемо помоћи да остваримо све зацртане циљеве. Наравно, драго ми је што сам постигао свој други гол и што сам помогао екипи на терену“, рекао је Пасквал.

ЗЛАТНЕ СТРАНИЦЕ ИСТОРИЈЕ:

РАДНИЧКИ СЛЕТ У САРАЈЕВУ, ПРВИ ТРОФЕЈ И РАДНИЧКА КОМОРА (ОДЛОМАК ИЗ МОНОГРАФИЈЕ „ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ БОРЦА“

Борац је након свега годину и по дана од оснивања освојио први клупски трофеј. У Сарајево су отпутовали РСК Борац и Радничко културно-спортско друштво (РКСД) Пелагић како би учествовали у Радничком слету и отварању новог стадиона РСК Хајдук из Сарајева. Ова два друштва су до Сарајева добрим дијелом путовала запрежним колима. Тако је на путу према Сарајеву, у Турбету код Травника, РКСД Пелагић одржао приредбу, а играчи Борца одиграли утакмицу.

Гости су стигли у Сарајево из свих крајева Босне и Херцеговине: Бањалуке, Вишеграда, Јајца, Зенице, Теслића, Какња, Вареша, Дрвара, као и многих других градова и мјеста. У недјељу прије подне, 27. маја, учесници су се окупили испред Радничког дома у Сарајеву, одакле су заједно кренули према Народном позоришту, гдје је одржана свечана академија на којој се говорило о значају радничких културних и спортских друштава. Након свечане академије, окупљени су се у огромној колони упутили према новом игралишту РСК Хајдук на Скендерији, гдје је свечано отворен нови стадион. Том приликом Пелагићев хор отпјевао је „Марсељезу“.

На турниру одржаном истог дана поводом отварања Радничког стадиона на игралишту Радничког шпортског клуба Хајдук, учешће су, поред бањалучког Борца, узели и Борац из Јајца, Борац из Вишеграда, те Пролетер из Теслића. Играчи ових тимова, као и први тим, резервни састав и подмладак Хајдука, изашли су на игралиште у црвеним кошуљама. Амброз Глиха, предсједник РСК Хајдук и предсједник Савеза радничких културних и спортских друштава, пред око 3.000 гледалаца свечано је прогласио стадион отвореним и извео почетни ударац на центру игралишта.

За пехар Савеза радничких, културних и спортских друштава БиХ борила су се управо ова четири клуба, док су сарајевски клубови Хајдук, Жељезничар, Борац и Славија чинили другу групу без могућности освајања трофеја.

Борац је у првој рунди турнира побиједио имењака из Јајца резултатом 7:1. За бањалучки тим тада су наступили: Кирбаумер, Пердув, Илић, Стефановић, Стоисављевић, Сандић, Зембо, Болер, Кликић, Лаћаревић и Савић. Бањалучки Борац је показао одлучну и повезану игру, а један од највећих „криваца“ за овакав резултат био је голман противничке екипе због веома лоших интервенција на гол-линији. У финалу, Борац се састао са Пролетером из Теслића, који је улазак у финале обезбиједио побједом над вишеградским Борцем резултатом 2:1.

Бањалучани су дошли до тријумфа резултатом 4:1. Утакмица је била равноправна, али је Борац смишљеном и технички дотјеранијом игром однио побједу и освојио први клупски трофеј у историји, који му је уручио поменути Амброз Глиха. Тог дана одиграна је и пријатељска утакмица између РШК Хајдук и Жељезничара, која је завршена побједом Хајдука резултатом 5:0. Борчев први трофеј прослављен је у препуним просторијама Радничког дома у Сарајеву. Исте вечери приређена је забава, а посебан значај имао је наступ пјевачких друштава РКСД Пелагић из Бањалуке и Пролетер из Сарајева.

Иако је планирано да се отпутује исто вече, одушевљени гости остали су на забави. Бањалучки радници су на овом слету остварили велике културне и спортске успјехе, али и склопили пријатељства са радницима из Сарајева и других мјеста, што је у каснијем развитку радничког покрета имало видног утицаја у низу заједничких акција и међусобних посјета.

Након успјешно одржаног Радничког слета, наредног дана одржан је и 1. конгрес Савеза радничких културних и спортских друштава за Босну и Херцеговину у Радничкој комори. Овај слет је био показатељ да се раднички културно-спортски покрет све више развијао у претходним годинама у свим дијеловима Босне и Херцеговине, а не само у Сарајеву и Мостару, као што је то био случај раније. РСК Хајдук се након завршеног турнира захвалио свим учесницима, као и културним друштвима Пролетер и Пелагић. У Бањалуци су члановима Борца и Пелагића приређени дочек и прослава у част успјеха остварених у Сарајеву.

Почетком 1927. године у Улици фра Грге Мартића једна зграда је адаптирана за потребе дјеловања синдикалних организација и радничких друштава и претворена у Раднички дом, чије је свечано отварање одржано 8. марта 1928. године. У Радничком дому Борац је одржавао предавања и окупљао све већи број радника, што се није допадало умјереним реформским социјалистима („коморашима“) који су, за разлику од комуниста, заступали став да не треба улазити у сукоб са тадашњим властима. Душан Балабан и Рудолф Хитер су од Борца хтјели да направе упориште „комораша“ и да клуб држе у својим рукама. Ипак, тадашња Радничка комора покушала је да овај објекат претвори у састајалиште синдиката који ће служити тадашњим властима и да раднички покрет одвоји од дјеловања КПЈ. Због тога је Борцу био забрањен приступ Радничком дому, али је овакав отпор према клубу био убрзо сломљен и Борац је враћен у просторије Радничког дома.

Период парламентаризма прекинут је пуцањем Пунише Рачића током сједнице 20. јуна 1928. године на посланике Хрватске сељачке странке у Скупштини Краљевине СХС, што је послужило краљу Александру за увођење сопствене диктатуре 6. јануара 1929. године. Укидањем Видовданског устава и распуштањем Народне скупштине отпочела је нова етапа југословенске државе позната као „Шестојануарска диктатура“. До краја јануара 1929. године распуштене су све странке, а њихове просторије запечаћене и архиве заплијењене.

У Бањалуци је тада затворен Раднички дом, заплијењена библиотека Пелагића и конфискована имовина радничких организација. Због тога је рад КПЈ био сведен на најуже оквире конспиративног рада и појединачна дјеловања. Дјеловање РСК Борац за вријеме „Шестојануарске диктатуре“ знатно је опало, али рад ипак није прекидан. Врло брзо је и партијска организација дјеловала на консолидовању унутар структура РСК Борац, те је онемогућен рад оних који нису били на директној политичкој линији са КПЈ. Управо, осим јачања политичке активности и обнове рада унутар синдикалних организација, комунисти су свој рад усмјерили на јачање друштвено-културног рада кроз РСК Борац, КУД Пелагић и друга друштва око којих се окупљао велики број радника и омладине. Чак и пехар који је освојен у Сарајеву однијела је једна делегација сарајевске Радничке коморе, који је тек накнадно враћен Борцу.

Извршни одбор раније поменутог ММО УРССЈ, под контролом бањалучких комуниста, постао је револуционарно језгро радничког покрета, а његово свестраније и појачано дјеловање почело је 1934. године. Поред овог, у Бањалуци је постојао и синдикат Општег радничког савеза (ОРС), у чијем раду су учешће узимали и комунисти који су истицали неопходност повезивања радништва без обзира на њихова политичка, вјерска и било која друга увјерења. Осим тога, пропагирана је нова линија сарадње са реформистима унутар синдикалног покрета, као и њихово укључивање у све друштвене и радничке активности.

У марту 1935. године покренута је акција за оснивање Радничке коморе у Бањалуци од стране Извршног одбора ММО УРССЈ, с циљем да се смањи утицај Радничке коморе у Сарајеву и њеног повјереништва у Бањалуци, а самим тим и утицај реформиста из Обласног одбора УРССЈ. Покварени односи између Извршног одбора ММО УРССЈ и Обласног одбора у Сарајеву одразили су се и на односе са Душаном Балабаном, повјереником Радничке коморе из Сарајева, посебно након одржавања великог митинга удружене опозиције. Балабан, који је 1936. биран у Надзорни одбор РСК Борац, сам се почео удаљавати и одбијати сарадњу са грађанском политичком љевицом.

Реформисти из Обласног одбора УРССЈ, Јавне берзе рада и Радничке коморе из Сарајева радили су против Извршног одбора ММО УРССЈ и других радничких организација у Бањалуци. Сукоб је заправо представљао борбу за утицај у синдикатима, а сами реформисти се нису мирили са тим што су изгубили упоришта у руководствима струковних синдиката и радничких друштава, међу којима је био и РСК Борац.

(наставиће се)

ФОТОМОНОГРАФИЈА
”ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ БОРЦА”

ДОСТУПНА У ШОПУ

ЕВРОПСКА ЈЕСЕН У БАЊАЛУЦИ!

ОСИГУРАЈТЕ СВОЈЕ МЈЕСТО

